

Подільська Зоря

Актуально

Президент України Володимир Зеленський вважає, що бойові дії можна буде припинити до зими, але не виключено, що Росія може відмовитися від цих домовленостей на фінальній точці переговорів, про це сказав керівник Офісу президента України Кирило Буданов. Керівник ОП додав, що є достатньо можливостей для того, щоб спробувати реалізувати завдання щодо припинення бойових дій до зими. "Якщо Росія відмовиться по фіналу, а так також може бути, не забувайте, що таке теж може бути. Проте зараз є реальні ознаки того, що підґрунтя для припинення бойових дій вже існує", - наголосив Буданов. Він зазначає, що удари України по території Росії спрямовані на те, щоб підштовхнути країну-агресора до діалогу щодо завершення бойових дій.

Травень став місяцем найбільших невдач для наступів ворога з осені 2023 року, - DeepState. Сили оборони минулого місяця завдяки просуванню звільнили більше території, аніж ворогу вдалося окупувати. "За травень противник окупував всього 14 кв км української території. Хоча варто розуміти, що в цілях безпеки ми показуємо просування Сил Оборони України із затримкою, тому без конкретики, але готові заявити, що це перший місяць за останні роки після "Контрнаступу 2023", коли приріст окупованої території для окупантів став від'ємним", - наголошується у повідомленні. Загалом, йдеться про звільнення нашими Силами оборони щонайменше 46 кв км території. При цьому, як пишуть аналітики, війна входить в новий етап і для Української держави важливо не втратити ініціативу.

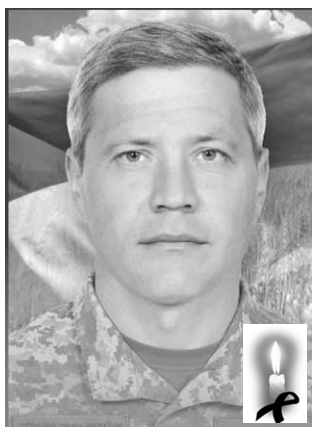
Якщо запрацює реформа Сил оборони України в найближчий час, то про демобілізацію тих, хто служить з 2022 року, може йтися не раніше ніж у середині - наприкінці 2027 року. Про це сказав Олександр Федієнко, народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки, оборони та розвідки. "Тобто наше завдання - підвищити мобілізацію, зменшити СЗЧ, підвищити грошове забезпечення військовослужбовців, дозволити без погодження з командиром в межах одного корпусу переводитися з однієї бригади в іншу, в межах різних корпусів - там уже за погодженням. Але найголовніше - це все ж таки гроші", - наголосив Федієнко. При цьому він додав, що були проанонсовані цифри, згідно з якими середні виплати складатимуть приблизно 300 тисяч, а максимальні - до 460 тисяч гривень. Федієнко також зазначив, що є пропозиція повернутися до механізму блокування банківських карток та посвідчень водія ухлянтів.

Чимало пенсіонерів в Україні можуть щомісяця недоотримувати належні виплати, не зважаючи на це. Причиною стають помилки у документах, відсутність важливих довідок або неврахований стаж. Через такі нюанси люди роками втрачають частину своєї пенсії, хоча мають право на значно більші суми. Про це повідомив пенсійний юрист Михайло Вулаха. Пенсійний фонд керується тими документами, які є у справі. Втім, якщо не було надано довідку або ж людина не звернулася із заявою на перерахунок, ці відомості шукати не будуть. Найчастіше пенсіонери втрачають гроші через те, що частину стажу не врахували під час призначення пенсії, бо не було документів, які підтверджували це. Серед таких причин: строкова служба в армії; навчання у вишах та технікумах до 2004 року; період декретної відпустки; догляд за дитиною; робота в шкідливих умовах.

У Вінниці з 10 червня до 15 липня змінять проїзд на частині Соборної - на непарному боці від вулиці Хлібної до Театральної. Там продовжать усувати деформації дорожнього покриття, тому для безпеки водіїв і дорожників прямий проїзд цієї ділянкою тимчасово закривають. Приватний транспорт зможе об'їхати місце робіт через вулиці Театральну, Владислава Городецького, Хмельницьке шосе та Магістратську. Міський транспорт переважно курсуватиме звичними маршрутами.

У Вінниці водоканал хоче підняти тариф на водопостачання та каналізування більш ніж втричі. Пропонований економічно обґрунтований тариф: 81,01 грн за метр кубічний (вода - 45,53 грн, каналізація - 35,48 грн) замість попереднього 25,62 грн. На підприємстві зазначили, що діючий тариф покриває менше 32% від реальної собівартості послуг.

ВІДДАВ ЖИТТЯ ЗА УКРАЇНУ!

Вінницька громада знову у скорботі - 28 травня у Вінницьких Хуторах попрощалися з відважним захисником **Русланом БОНДАРЕМ**. Військову службу він розпочав за мобілізацією у жовтні 2024 року. Відстоював територіальну цілісність та незалежність України у складі 5-ї окремої важкої механізованої бригади, де був старшим солдатом і стрільцем. Виконував складні завдання на Донецькому напрямку. Свій останній бій він прийняв торік 12 червня біля села Олександрівка Волноваського району. Йому завжди залишилося 48 років.

Життєвий шлях Руслана Бондаря розпочався 4 лютого 1977 року у Вінниці. У рідному місті він здобув базову освіту у середній школі №8, після чого закінчив Вище художнє професійно-технічне училище №5 за спеціальністю "Штукатур-

плиточник". Проте справжнім покликанням Руслана став рух і кермо. Освоївши професію водія, він пов'язав із нею подальшу долю, роками працюючи на місцевих промислових підприємствах.

"Руслан оболював автомобілі та швидкість, але також мав золоті руки: легко вправлявся зі столярством, зварюванням та облицюванням. Він був справжнім чоловіком, який уміє все, - розповідає батько полеглої воїна Віктор Григорович. - Окрім того, син вирізнявся щирістю та особливим теплом, завдяки чому ставав серцем і душею будь-якого колективу. А для нас із матір'ю він був єдиною дитиною та найміцнішою підтримкою у житті".

Висловлюємо співчуття рідним та близьким. Вічна пам'ять і шана полеглим захисникам України!

Батько, мати і син пліч-о-пліч стали на захист держави

Голова Якушинецької громади Василь Романюк зустрівся із **Олександром Васильовичем Михайленко** - це батько захисника, за сумлінну службу якого на адресу сільської ради прийшов Лист-подяка від командування військової частини А1376.

У листі повідомили, що **Іван Михайленко** за зразкову військову дисципліну, сумлінне виконання бойових завдань при захисті нашої держави представлений до нагороди відзнакою Президента України медаллю за "Оборону України".

Родина Михайленків, оселилися у Якушинцях менше року тому, вони переселенці з Сумської області, міста Глухів, що на самому кордоні з росією.

Всі троє Олександр Васильович, його дружина Ольга

Дмитрівна та син Іван служать за контрактом та боронять країну від окупанта. Батько з 2014-го року, дружина з 2019-го, Іван одразу по завершенні навчання у 2021-му теж пішов служити.

Від початку повномасштабного вторгнення їм довелося пройти через багато гарячих напрямків фронту, поранення та контузії. Був і надзвичайно важкий період, коли Іван разом зі своїм підрозділом майже місяць перебував в оточенні ворога.

Зараз Олександр Васильович перебуває вдома на лікуванні після чергового поранення, а дружина та син продовжують боронити Україну на Харківському напрямку фронту.

Василь Романюк, під час зустрічі з Олександром Васильовичем, насамперед подякував за сина Івана, який є втіленням справжнього українського патріота. "Ви разом із дружиною Ольгою Дмитрівною виховали сина, яким по праву можна пишатися. Його відвага, стійкість, сумлінна служба та вірність Україні - відзначені командуванням військової частини нагородами за мужність та відданість Україні. Дякую Вам за сина, який сьогодні є прикладом справжнього патріота, незламності та честі", - наголосив сільський голова.

Коли батько, мати і син пліч-о-пліч стають на захист держави - це приклад справжньої любові до України, мужності та честі.

Дякуємо родині Михайленків за їхню незламність, жертовність і вірність українському народові.

За матеріалами Якушинецької ТГ.

Ювіляр зустрів гостей усмішкою

Привітальні із поважним ювілеєм мешканця села Зарванці - **Володимира Павловича ОТКАЛЮКА**, який 2 червня відзначив своє 90-річчя.

Заступниця голови Якушинецької громади Людмила Грабова разом із головою ветеранської організації Миколою Ситаром відвідали ювіляра, вручили вітальну листівку та подарунок.

"Сердечно вдячна за вашу працю, життєву стійкість та мудрість. Від імені голови громади зичу міцного здоров'я, щастя, радості та ще довгих років життя", - сказала у своєму вітальному слові Людмила Грабова.

Народився Володимир Павлович у Зарванцях у далекому 1936 році. Події Другої світової війни та роки повоєнної відбудови припали на дитинство та юність ювіляра.

Після завершення школи розпочав трудовий шлях столяром, так і працював із деревом увесь трудовий вік, аж до виходу на заслужений відпочинок.

Разом із дружиною народили та виховали четверо дітей, три доньки та син.

Володимир Павлович вмів робити усе по будівництву тож власноруч побудував три будинки для своїх доньок. Має поважний ювіляр 13 внуків та 21-го правнука.

Нині подолянин проживає зі своєю онучкою Оксаною, яка допомагає дідуся.

Ювіляр зустрів гостей усмішкою, він радо спілкується

та має ще добре як на свої роки здоров'я.

За свої 90 років Володимир Павлович залишив по собі добрий слід у житті багатьох людей. Побудовані власними руками оселі, виховані діти, велика родина - усе це свідчення його працьовитості, мудрості та щирого серця.

Щиро бажаємо ювіляру миру, родинного затишку, міцного здоров'я.

За матеріалами Якушинецької ТГ.

Вічна слава Героям України

Якушинецька громада традиційно зібралася разом в молитві, в єдності серцець, щоб вшанувати тих, хто віддав найдорожче за Україну.

Пам'ять про них - це не просто слова, це наш біль, наша вдячність і наш обов'язок, який ми маємо нести крізь роки.

У Парку Слави в Якушинцях отці Сергій та Павло, разом із присутніми звершили панахиду за загиблими захисниками.

Поіменно згадали кожного...

Кожного, хто більше не повернеться додому. Кожного, хто назавжди залишився у строю Небесного війська.

Після молитви учениця Дашковецького ліцею розповіла життєву історію Миколи Волинця.

Він віддав своє життя за Україну, за кожного з нас.

Саме завдяки таким Героям як Сергій, ми маємо цей день. Маємо небо над головою. Маємо шанс жити.

Кожен, хто сьогодні прийшов - приніс із собою пам'ять. Живу. Справжню. Таку, що не згасає.

Вічна слава Героям України.

ВОЛИНЕЦЬ МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ

народився 14 листопада 1985 року в селі Дашківці. Його дитинство було сповнене щирою добротою, усмішок і любові до життя у працелюбній та дружній родині. Микола завжди був привітним і готовим допомогти. Після закінчення школи він здобув освіту у залізничному технікумі, а в 2004 році вперше приєднався до лав Збройних сил України.

У мирному житті працював трактористом-машиністом у рідному селі, де його працьовитість і любов до землі не залишалися непоміченими. Його донька та син були для нього всім: кожне їхнє бажання виконувалося з неймовірною любов'ю. Для своєї дружини він був опорою, надійним плечем, тим, хто міг підтримати у будь-якій ситуації.

Окрім роботи й родинних турбот, Микола мав чимало талантів. Він любив співати, а його голос завжди звучав тепло й широко. У нього був хист до малювання та креслення, що нерідко допомагало його дітям у навчанні та творчих проектах.

З початком повномасштабного вторгнення Росії у 2022 році Микола, не вагаючись, став на захист рідної землі. Його слова: "Хто, як не я?" стали девізом його життя в ці буремні часи. Він служив стрільцем 3-го стрілецького відділення 2-ї стрілецької роти, був воїном честі й незламності.

19 січня 2023 року Микола востаннє телефонував своїй родині. Розмова була зворушливою, наповненою любов'ю й теплом, ніби він прощався. Наступного дня, 20 січня 2023 року, він загинув під час запеклих боїв у населеному пункті Невське, Луганської області, захищаючи Україну від російських окупантів. Йому назавжди залишиться 37 років.

Цього ж дня у школі проходив конкурс "Зіркова мрія", де його син Артем читав зворушливий вірш-звернення до батька-воїна. Цей вірш став своєрідним зв'язком між сином і батьком у той момент, коли Микола віддав своє життя за майбутнє своїх дітей і всієї

країни. Артем здобув перемогу в конкурсі, але, на жаль, 27 січня, замість зонального виступу на сцені, він прощався зі своїм героєм-батьком.

За сумлінне виконання службового обов'язку Микола був нагороджений Подякою, а його відданість, мужність і жертвність були відзначені указом Президента України - посмертно нагороджений орденом "За мужність" III ступеня. Вічна пам'ять Герою!

Депутат інформує...

Олександр МАСЛЕННИКОВ, Вінницька обласна рада

"Брикса" - 40 років береже та примножує українську культурну спадщину

У Бохониках відбувся ювілейний концерт-атестація Народного аматорського фольклорно-етнографічного ансамблю "Брикса".

Відвідав культурну подію аби привітати засновників та учасників ансамблю, без участі яких, за останні сорок років у Бохониках не відбулося жодного свята.

Презентував колективу подарунок та побажав нових успіхів, творчого натхнення та довголіття.

До вітань ансамблю також долучилися: Сергій Сітарський голова громади, Тетяна Каменчук директорка Департаменту гуманітарної політики Вінницької ОВА.

40 років - це не просто дата, а ціла історія творчості, таланту, натхнення та любові до української пісні й культури.

Завдячуючи "Бриксі" передаються народні традиції від покоління до покоління та зберігається справжня українська ідентичність.

Їх чудові постановки із давніми українськими звичаями не дають нам забути наше коріння та різноманіття наших традицій.

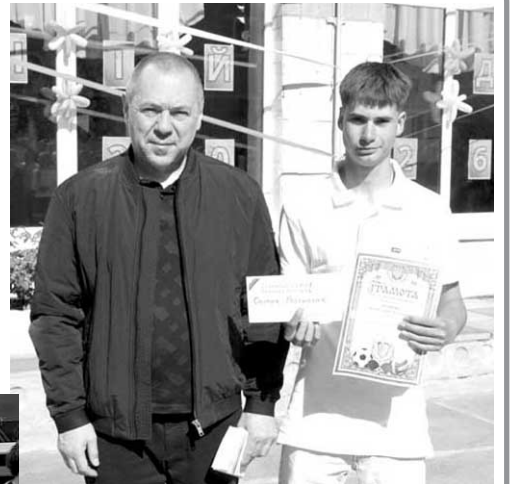
Нехай ще багато, багато років творча праця колективу радує жителів громади.

Останній дзвоник - день щирих емоцій, підсумків та нових мрій

За традицією завітав до ліцеїв Якушинецької громади, аби вручити грошові премії талановитим учням та ученицям.

Щороку премії від мене отримують хлопці та дівчата, які досягають значних успіхів у навчанні, спорті, творчості. Це вдячність за їхню працю, старанність і бажання розвиватися.

У Пултівецькому ліцеї нагородив 39 учнів.

Найбільші премії отримали: Пахолук Віра, Сафроненко Олександр, Гончарук Софія.

У Юзвинському ліцеї відзначив 33 учнів та учениць.

Найуспішнішими цьогоріч стали: Капітанчук Марія, Заболотна Ірина, Когут Дар'я.

Цю традицію підтримую вже багато років поспіль.

Переконали: такі відзнаки важливі для дітей, адже вони мотивують не зупинятися на досягнутому, вірити у власні сили та прагнути нових успіхів.

Щиро бажаю випускникам - впевненого старту у доросле життя, а всім школярам гарного літа та нових перемог, мрій і можливостей.

Висадили "Сад підтримки" та зібрали 70 тис грн для захисників неба

У Вінниці на території дитячого реабілітаційного центру відбулась акція "Сад підтримки" - спільна висадка дерев, яка об'єднала мешканців громади навколо підтримки українських військових.

Як повідомили на сторінці

Фонду "Подільська громада", у межах цьогорічної акції зібрали 70 400 гривень. Ці кошти спрямують на придбання нічного коліматора для військових-вертольотчиків, які щодня захищають українське небо. Вінничани висадили 247 дерев. 25 із них посадили в пам'ять

про загиблих Героїв: Сергія Жука, Єгора Басюка, Євгена Старинця, Артема Попіка, Вадима Ободінського, Костянтина Паномаренка, Костянтина Панома...

"Усі разом ми створили простір, який житиме десяти-

літтями. І колись, ці дерева дадуть перші плоди, їх частуватимуть наші діти, які мріятимуть під мирним українським небом, завдяки тим, кого ми підтримуємо сьогодні усією громадою. До висадки саду долучилися різні люди та структури: 10 бізнесів, 2 департаменти Вінницької міської ради, 3 громадські організації, 6 закладів освіти та їхні випускники, Учнівська рада Вінниччини, Свято-Вознесенський чоловічий монастир ПЦУ, військові, родини і просто небайдужі вінничани та вінничанки. І ми щиро вдячні кожному і кожній за небайдужість. Вдячні, що розділили з нами ці важливі моменти,- резюмували організатори.

Її творчість вишита яскравими нитками любові до Батьківщини

Сьогодні знайомимо Вас, шановні читачі, з відомою українською письменницею з мальовничої Львівщини, творчість котрої вишита яскравими нитками любові до батьківщини, повагою до людей та щирими почуттями кохання - **Валентиною ГАЛИЧ**.

Народилася пані Валентина в с. Письмаківка на Харківщині. Тут пройшли її дитячі та юнацькі роки. Писати вірші, то у Валентини від тата. Писала їх ще зі школи, збираючи протягом всього життя. Хоча за освітою агрономом, та багатороків присвятила сцені, як аматор і художній керівник.

Публікувалась у районній і міській

газетах і весь час мріяла про свою збірку. Та все відкладала на "потім". Війна внесла свої корективи. І жінка зрозуміла, що "потім" може і не бути.

Як каже сама письменниця: "Скільки пам'ятаю себе, поезія була для мене можливістю донести до людей всю красу світу, землі, природи, людських відносин і почуттів!"

Тому з великою радістю авторка вирішила подарувати свої вірші у дебютній збірці поезій - "Якби зірки уміли говорити", у якій зірки не просто небесні тіла, а німі свідки людських долі, радощів, таємниць та болю. Авторка намагається "перекласти" мову нічного

неба, тиші та природи на мову людських почуттів, описуючи свою історію життя, як сповідь від маленької дівчинки, закоханої в світ - до дорослої, щасливої жінки.

Пані Валентина - невтомна та активна письменниця. Вона належить до тих рідкісних авторів, які вміють ловити невидимі струми людських душ і перетворювати їх на витончене мереживо слів. Щодня з-під її пера виходять все нові глибокі поезії, в яких збалансоване добро, справедливість, пошуки істини та неймовірно ніжні почуття відданості і кохання.

За матеріалами Фейсбук-сторінки громадської ініціативи «СловоДіє».

І вірити гостро й щиро...
І знову тебе... хотіти.
Ти знаєш, як було важко тобою
перехворіти?..
....
Перехворіти?..

*****

Ми навіть після смерті проростем,
Як мальви й чорнобривці біля хати.
У генах наших предків кров тече,
Нікому в світі нас не залякати.
Немає ще таких, бо ми - одні..
Ще такі крім нас, не народились.
Століттями в пекельній боротьбі,
Та ще ні разу в битві не схилились.
Не здужає і зрадницька орда -
Холопів і рабів прокляте плем'я.
Які прийшли нас вільних рятувати,
Які торочать, що „ещо не время”.
Де лапоть той обідраний ступав,
Там горе і там кров завжди лилася.
Навіщо ж недонація така, у світі цім
Скажіть?.. Кому здалася?
Титанами ми славились здавна.
Нащадки наші - анти і хорвати.
Господарі ми на землі своїй.
Хіба комусь нас можна залякати?
Корінням ми у ці степи вросли,
Лісами стали, ріками, ланами.
В молитві щирій наш пекельний біль
Господь почує.. Стане разом з нами.
Нам Перемоги вітер чути вже.
Тримайтеся, люди!.. Рано помирати.
Ми навіть після смерті проростем.
Як мальви й чорнобривці біля хати.

*****

Непідвладна своїм рокам..
В серці Риби, в душі - Левиця.
Я безмежно люблю цей світ,

Хоч бува по ночах не спиться.
Я в житті своїм вмію все..
Вишивати картини, гердани..
Вмію словом своїм лікувати,
І добро прикладати до рани.
Я з дитинства свого несучу -
Все, що втратити не боюся.
Всю любов, що мама дала..
І всю мудрість, що від бабусі.
Все цікаво завжди мені..
Поспішаю всьому навчитись.
Хоч можливо в чомусь і я
Можу запросто помилитись.
Не важливі мені роки,
Коли в серці вогонь палає.
Бо дівчисько - душа моя,
На всі витівки не зважає.
Все тікаю із дому в світ.
Щоб краси із садів напитись.
Так люблю, як тече вода..
На вогонь я люблю дивитись.
Скільки планів, ідей і мрій..
По ночах від цього не спиться.
І кохано бути їй кохатись..
З серцем Риби, з душею Левиці.

*****

Скільки усього в житті йому,
Довелось насправді пережити.
Падами стали, вставати й знову йти.
Та чи хтось умів ним дорожити?
Хто колись по справжньому його
Вмів любити так, щоби без болю?
Начебто всі поряд з ним були..
Та його завжди манила..воля.
Наче той із прерій дикий лев,
Зовсім не приручений руками.
Йшов вперед незламно по життю,
Шлях важкий торуючи роками..
В грудях серце зранене він ніс,
Вже така у нього була вдача..

Сльози в глибині душі тримав,
Сильні, все твердив собі, не плачуть.
Хто ж тебе поранив так, скажи?..
Що болять в тобі усі ті болі?..
І чому не віриш ти в любов?..
І чому ти рвешся все на волю?..
Маючи в собі такий Вогонь,
Все важке зумів ти побороти.
Та чомусь на радість і любов,
Як завжди не вистачило квоти.
Я незнаю де ти зараз, з ким?..
В ніч немов в безодню я дивлюся.
Головне - живи на цій землі..
Ну, а я ...за тебе помолюся..

*****

Ранок у селі, не просто ранок.
То уже така душі принада!..
Сповнений і пахоців, і звуків,
Тут емоцій, звуків кавалькада.
Простір весь куди не кинеш оком,
Потонув в садах вишневих, хатах.
Млин старий стоїть,
підпершись, боком,
Мов той мужній воїн в своїх летах.
Десь в криниці небо потонуло..
Соняхи схилились край городу.
А верба, милуючись над ставом,
Гіллям задивлялася у воду.
Сушаться тут яблука на сонці,
На межі плетуться огірочки..
Кавуни на грядках з стиглим боком
Скоро вже попросяться у бочку.
В вуликах меду вже духмяніють,
Сіно з луків вже лягло в стодоли.
І червона, стигла полуниця
Першою тут проситься до столу.
Змійкою ріка сховалася в травах
Сонце в ній проміння все купає.
Тиша і краса...І спів пташиний.
І немає дійству цьому краю...

Гірчить без тебе кава, як колись..
Та цукор в неї я не покладаю..
Весна диктує свій шалений ритм.
Чи я колись гармонію знайду?..
Куди згубилось все?. І чи було?..
Чи все сама намріяла від болю?..
Дала свої вітрила почуттям..
Щоб знову відпустити їх на волю.
Щоб знову десь у просторі світів
Шукати і знайти знайому тишу.
Навіщо ж глибина тоді душі?..
Щоб хтось себе тобі у ній залишив?..
Приходять люди.. Далі знов ідуть..
Лишають щось своє, щось забирають.
Одні без жалю прямо в серце б'ють..
Другі тебе так віддано кохають..
Скільки всього нездійснено іще,
А скільки ще ми мусимо зробити.
Гірчить без тебе кава, як колись..
Та я не можу, щоб її не пити...

*****

А знаєш, як було важко тобою
перехворіти?
Підшкірно і майже дико ...
і мріяти... І хотіти.
Мовчати... В собі закритись..
І біль тамувати люто.
І здерти тебе із серця..
Чи просто взяти забути?..
А знаєш, як згубно й гіршно,
твої уявлять долоні?..
І пульс рахувати в тиші,
в палаючих своїх скронях.

Світлій пам'яті Броніслави Францівни Щегельської

Ветеранська організація краю з глибоким сумом і болем у серці сприйняла звістку про неоправдану втрату - відійшла у вічність **Броніслава Францівна ЩЕГЕЛЬСЬКА**.

Броніслава Францівна була людиною великого серця, доброю, щирою, невтомною та відповідальною. Вона завжди жила турботами людей, особливо переймалася долею ветеранів війни, дітей війни та вдів. Дбала, щоб вони не залишалися без уваги, теплих слів і

подарунків у святкові дні. Вона вміла співпереживати, підтримувати і допомагати. Майже 30 років виконувала обов'язки голови ветеранської організації у Гавришівці.

Її любов до життя була безмежною. Здавалось, вона не могла всидіти без діла ні хвилини - завжди щось організовувала, допомагала, брала активну участь у громадському житті, підтримувала культурні заходи та добрі справи. За це її щиро любили й поважали люди

Голова Петро Василич та актив Вінниць-

кої ветеранської організації глибоко сумує з приводу тяжкої втрати та висловлює щирі співчуття рідним і близьким покійної. Поділяємо Ваше горе, сумуємо і підтримуємо Вас у цю важку годину. Нехай гіркота втрати найближчої людини не затьмарює надто довго світлих днів короткого людського життя, одвічним фіналом якого є перехід до буття у вічності та єдності з Богом.

Світла пам'ять про Броніславу Францівну залишиться у наших серцях назавжди. Нехай земля буде їй пухом.

20 травня 1940 року народилася людина, яка прожила непросте, але надзвичайно змістовне й гідне життя - **Броніслава Францівна ЩЕГЕЛЬСЬКА**.

Усе своє життя вона присвятила людям. Працюючи медичною сестрою, допомагала тим, хто потребував підтримки, турботи та доброго слова. Разом із чоловіком виростила і виховала трьох чудових доньок - Людмилу, Раїсу та Олену. Саме в дітях вона бачила сенс свого життя, віддавала їм усю свою любов, тепло і материнську ласку.

Для своїх рідних Броніслава Францівна була найкращою матір'ю, турботливою бабусею та люблячою прабабусею. Її дім завжди був відкритий для гостей. Вона дуже любила збирати родину за одним столом на Різдво, Великдень, дні народження, поминальні дні та родинні свята. Щедро на-

критий стіл, затишна атмосфера та теплі розмови були невід'ємною частиною кожної зустрічі.

Особливе місце в її житті займав творчий колектив, створений за її ініціативи при будинку культури. Вона неодноразово запрошувала учасників колективу до себе на гостину, пригощаючи смачними домашніми стравами. А її знамениті голубці з пшоном та колотуха назавжди залишаться у пам'яті всіх, хто мав нагоду скуштувати ці страви.

Броніслава Францівна завжди жила турботами інших. Багато років вона очолювала ветеранську організацію, опікувалася ветеранами війни, дітьми війни та вдовами. Вона докладала максимум зусиль, щоб жодна людина не залишилася без уваги на свята чи в день народження. Завжди знаходила спонсорів, шукала можливості підтримати людей хоча б невеличким подарунком, але від щирого серця.

Вона щиро переймалася життям села,

брала активну участь у громадських справах. Незважаючи на поважний вік, працювала нарівні з молодшими. Завжди долучалася до впорядкування Алеї Слави та пам'ятних місць. А коли вже не могла допомогти фізично, підтримувала по-своєму: приносила гарячу картоплю, сало, частувала всіх, створювала гарний настрій і надихала інших своєю присутністю.

Броніслава Францівна ніколи не соромилася свого віку. Навпаки, вона пишалася ним і вважала його своїм багатством, надбанням прожитих років, досвіду та мудрості.

Вона завжди була поруч із людьми і в радісні, і в сумні хвилини. Допомогала організувати поховання, підтримувала родини у важкі моменти, знаходила щирі слова про кожен людину, яка відходила у вічність. Її слово було вагомим, а її підтримка - безцінною.

У пам'яті рідних та друзів Броніслава Францівна назавжди залишиться доброю,

щирою, відкритою, життєрадісною людиною з чудовим почуттям гумору. Вона завжди вміла підтримати, вислухати, знайти підхід до кожного, допомогти вирішити будь-яку проблему. Світла пам'ять про неї житиме в серцях рідних, друзів, односельців і всіх, кому вона подарувала частинку своєї душі.

Навіть під час хвороби вона не втрачала надії, будувала плани на майбутнє, мріяла повернутися до активного життя. Та доля розпорядилася інакше.

Нехай Господь прийме її у Царство Небесне, а земля буде їй пухом. Вічна і світла пам'ять Броніслави Францівни Щегельської.

Звичаї та традиції нашого села

Днями в ЗК ВЦКС с. Великі Крушлинці відбулася пізнавальна народознавча година "Звичаї та традиції нашого села" - щира й тепла зустріч із минулим, яке й сьогодні живе у піснях, обрядах, вишитих рушниках та людській пам'яті.

Ніби відкриваючи старовинну скриню часу, учасники заходу торкнулися духовної спадщини наших предків - тієї мудрості, що пахне м'ятою, любистком і полином, звучить народною піснею та живе у працюючих руках майстринь.

Великі Крушлинці здавна славилися талановитими людьми - співочими, щирими, закоханими у творчість і рідну культуру. Особливе місце серед народних ремесел посідала вишивка - справжня молитва ниткою по полотну. У кожному візерунку - доля, символ, оберіг і частинка жіночої душі.

З особливою теплотою згадали про важливу подію для села - у 2007 році бібліотекою було випущено буклет "Вишивальниці нашого села". Над збором матеріалів про майстринь працювали Зоя Коноплицька, Людмила Мельничук та Оксана Репетій.

Ми заходили до оселі вишивальниць, просили дістати зі скринь найцінніше нажите добро - рушники, сорочки, серветки, подушки, простині, у яких жила історія роду й невтомна праця жіночих рук. Так народилася велика фотовиставка та захід, присвячений нашим майстриням, а ще - велетенська виставка їхніх робіт, що стала справжньою окрасою нашого заходу. Добре, що бібліотекар Окса-

на Петрівна свого часу посприяла виготовленню книги, яку й сьогодні мають можливість переглядати відвідувачі бібліотеки та наші односельці. Адже пам'ять - це теж оберіг, який потрібно берегти, - зазначили фахівці місцевого осередку культури.

Жителі села були співочими людьми, з великою пошаною ставилися до звичаїв та обрядів, що дійшли до сьогоднішнього дня. І сьогодні ця ниточка народної пам'яті не переривається. Особливо цікавою стала розповідь про випадкову, але таку символічну зустріч. Під час збору пахучого зілля випала нагода поспілкуватися з Петром Миколайовичем Бондаренком, який свого часу закінчив Тульчинське училище культури та працював у сфері культу-

ри. Він поділився цікавими спогадами про агітбригади, що колись мандрували полями та фермами, даруючи трудівникам пісню, підтримку й добре слово. Бо культура у нашому селі завжди була в пошані - вона надихала, єднала та додавала сили людям.

А ще Петро Миколайович провів майстер-клас із виготовлення свищика з рогози, який під час заходу представив Сергій Петрович. І справді дивуєшся: випадкова зустріч серед поля, а скільки вона принесла теплих спогадів, мудрості та цікавих історій.

Відвідувачі заходу із захопленням слухали розповіді про рідне село, наших односельців, звичаї та традиції. А на завершення кожен мав змогу зібрати власний букет із пахучого зілля, додавши до нього полину - давнього народного оберега від усього недоброго.

Ось так - щиро, душевно, з ароматом трав, теплом спогадів і любов'ю до рідного краю - провели цей день, сповнений емоцій, вражень і живої народної пам'яті.

Не зламався в неволі - продовжив служити людям

Андрію Савельєву - 31 рік. Після закінчення Токмацького професійного ліцею, де він здобув фах електрозварника, часу на звичайне мирне життя майже не було. У 2016 році Андрій підписав військовий контракт, тож працювати за цивільною спеціальністю так і не довелося - відтоді його шлях був пов'язаний лише зі службою. Він служив у 74-й бригаді на Дніпропетровщині.

24 лютого 2022 року Андрій зустрів у Маріуполі, куди його батальйон направили на оборону міста. Найстрашнішими згадує авіаційні бомбардування - у такі миті неможливо передбачити, коли небо перетвориться на смертельну загрозу. Триматися допомагали підтримка побратимів і чітке розуміння, заради чого вони стоять. Думки знову й знову поверталися до рідних у Токмаку - мами та десятирічного сина. Саме вони давали сили витримати все пережите.

Коли Андрій потрапив у полон, спогади про близьких стали його внутрішньою опорою.

Повернення з полону принесло не лише свободу. Уже на волі він дізнався болісні новини: рідний Токмак опинився під окупацією, померли дідусь і бабуся, а мама із сином залишилися там. Радість визволення змішалася з відчуттям втрати, і це стало ще одним непростим випробуванням на шляху назад до життя.

Реабілітацію Андрій проходив у Вінниці. Саме там у його життя з'явилася людина, яка повернула відчуття тепла й віри в майбутнє. Вона - медсестра, що згодом стала його дружиною. Побралися торік у вересні.

Сьогодні Андрій живе у Вінниці, очікує на житло як внутрішню переміщену особу й поступово будує нову реальність. Після лікування він замислювався про повернення на фронт і навіть розглядав можливість знову підписати контракт. Та в родині вирішили інакше: після пережитого полону найважливішим стало зберегти життя й відновитися.

Разом із дружиною вони свідомо обрали інший шлях служіння державі - Андрій прийшов працювати охоронником до Управління поліції охорони у Вінницькій області. Тепер його щоденна робота - стояти на варті об'єктів, від яких залежить безпека мирного життя. Каже, що робота йому до душі, а колектив став надійною підтримкою.

Серед тих, хто у 1986-му рятував планету, пожежники Вінниччини

На роботу в пожежно-рятувальну службу сторонніх людей не брали ніколи. Прийому завжди передували ретельний відбір - прискіпливі психологічні тести, медичні комісії з вимогами, навіть більшими ніж в десантних військах, інші чисельні перевірки. Анатолій Доценко, якому свого часу поталанило потрапити на службу, а потім довелося пройти кризу горнило Чорнобілля, й за півстоліття продовжує цінувати свою належність до пожежного братерства.

Коли світові стало відомо про вибух на ЧАЕС у кожному обласному гарнізоні було сформовано зведені загони протипожежної служби цивільної оборони. 220 вінницьких пожежників до зруйнованого 4-го енергоблоку вирушили вранці 22 травня, а вже надвечір їм довелося працювати під небезпечними для життя руїнами реактора. Для одного з учасників тих подій, Анатолія Доценка, зміна умов несення служби не стала несподіванкою. Водій-оператор пересувної пожежної насосної станції ПНС-110 (тоді в СДПЧ-1 по охороні Ленінського району м. Вінниці) сприйняв напружений чорнобильський ритм, як звичайну роботу, адже будні в пожежно-рятувальній службі - це постійний ризик.

На той час ми вже знали про вчинок шести пожежників, які ціною власного життя запобігли подальшим вибухам на АЕС. Саме їхні подвиг та самопожертва дали змогу зберегти життя мільйонів людей. У травні 1986-го кожен ліквідатор носив у серці імена загиблих героїв. Пам'ять про Володимира Правика, Віктора Кібенка, Миколу Ващука, Миколу

Тітенка, Василя Ігнатенка та Володимира Тишуру допомагала долати невідомі раніше фізичну виснаженість, головний біль та психологічну напругу. Чорнобиль зробив усіх рівними. Білий одяг маскував знаки розрізнення, респиратори затуляли бліді як сніг обличчя. Кожен глибоко у собі приховував своє ставлення до того, що бачив. Проте ніщо не могло врятувати від радіоактивного опромінення людське тіло. Чи б воно не було - пожежника, атомника, шахтаря, правоохоронця чи будівельника. Людей не вистачало: офіцери й рядові бійці Вінницького зведеного загону набрали "свою кількість" рентгенів вже за лічені дні. І тому їх один за одним відправляли за межі ЧАЕС - у селище Іванків.

Про власне здоров'я, дійсно, багато не думали - гнали від себе думки про можливі наслідки. Ніхто не панікував ні біля пащі ядерного Молоха, ні біля кільцевих відстійників, ні в кабельних тунелях чи в нищівних "рудих" лісах. Можна лише уявити, як почувалася людина біля підвалів, звідки, аби не утворився ефект водневої бомби, доводилося тижнями відкачувати воду... В той час, коли від опромінення падали на льоту птахи.

За показниками дозиметрів вже за тиждень нікому з нас не можна було залишатися на ЧАЕС. Але люди (і це не вигадка) як мантру повторювали відоме: "Хто, як не ми!". Забути про небезпеку отримання смертельної дози власним прикладом нам допомагали керівники загону Петро Меліхов, Володимир Бабкін, Володимир Придатко (усі нині покійні) та бойові побратими, серед яких були Володимир Мартинюк, Григорій Іскра, Сергій Гнатюк.

Після повернення "на майже не з а б р у д н е н у" Вінниччину, пожежники отримали нагороди. За бездоганне ставлення до службових обов'язків молодшого сержанта Анатолія Доценка відзначили іменним годинником, почесною грамотою та медаллю учасника ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

На особистому професійному рахунку Анатолія Анатолійовича є врятована людина. Наприкінці 90-х у м. Гнівань маштабна пожежа виникла у гуртожитку шинного заводу. Тоді на підприємстві було звичною справою отримувати зарплату продуктами праці. Ото ж мешканці багатоповерхівки і влаштували у підвалах справжні склади гумотехнічних виробів. Дехто збагатив інтер'єр захаращених комирчин ще й канистрами з бензином, соляркою та мастилами. Інакше кажучи, коли замкнув автомобільний акумулятор, залишений кимось на зарядку, почалося "справжнє фajerшоу". Від потужного вибуху ланка газодимозахисників, яка спробувала дістатися осередку пожежі, буквально вилетіла назовні через вхідні двері.

За кілька хвилин Анатолій Доценко побачив, як спершило на дераво спиною, із заплющеними очима сидить молодий пожежник Микола. Колега чомусь був вже без маски апарату захисту дихання, а з роти йшла піна. Анатолій миттєво кинувся до товариша, надав першу медичну допомогу.

Загалом за час служби А. Доценко має більше десятих заохочень, зокрема й дві нагороди за проявлені при ліквідації пожежі мужність і героїзм.

Після виходу на пенсію Анатолій Анатолійович тривалий час працював за вільним наймом водієм одного із службових автомобілів ДПЧ-6. Щороку, як і інших членів колишнього зведеного загону, ветеранів запрошують на зустрічі. За першу чорнобильську категорію та інвалідність третьої групи держава надає певну (швидше символічну) надбавку до пенсії. Водночас відомо, скільки зараз коштують ліки. Однак скаржитися - не в правилах мужніх духом. Чорнобильське лихо забрало не одне життя колег, відбулося на здоров'я абсолютного усіх живих співробітників зведеного загону. Ліквідатори із розумінням ставляться до реалій сьогоднішнього дня, за словами ветерана, вдячні Богу, що дав їм сили протриматися ще чотири десятиліття років після тих страшних подій.

Олександр КУТОВИЙ.

Кулінарні цікавинки

Торт з кабачків з помідорами і сиром

Нам потрібно: 3 кабачки, 6-7 ст.л. борошна, 2 яйця, сіль, кріп, 2 зубчики часнику. **Начинка:** 200 г майонезу, 2-3 зубчики часнику, 2 великі помідори, 200 г сиру, кріп, сіль, перець.

Приготування. Кабачки почистити від шкірки і натерти. Якщо кабачки не молоді, то краще видалити і насіння. Посолити, перемішати і залишити на 15 хв. Викласти кабачки в сито і добре пом'яти руками, щоб стек зайва рідина. Перекласти в іншу посудину, додати яйця, дрібно нарізаний кріп, часник, сіль, перець за смаком і перемішати до однорідної маси. Всыпати борошно і ще раз все ретельно перемішати. Тісто не повинно бути рідким. Так що можете додати більше борошна ніж зазначено в інгредієнтах. Розділити тісто приблизно на 5-6 частин. Викласти першу частину на сковороду з розігрітою олією, розрівняти рівномірно шаром у 3-4 мм. Обсмажити по кілька хвилин з кожного боку до золотистої скоринки. Коржі будуть легко перевертатися, якщо тісто вийшло досить густим. Коржі остудити. Змішайте майонез з часником і кропом. Нарізати помідори і сир тонкими кружечками. Змащувати холодні коржі майонезним соусом, класти скибочки сиру і помідорів, так зібрати весь торт. Прикрасити і залишити на 15-20 хв, щоб коржі просочилися.

Польський полуничний сирник

Нам потрібно на форму 22x32 см: бісквіт: 5 яєць, 3/4 скл. цукру, 2/3 скл. борошна, 1/3 скл. какао.

Приготування. Змішати борошно і какао, просіяти. Білки збити до жорстких піків, на завершення додати цукор та жовтки не припиняючи збивати. До яєць додати сухі інгредієнти і змішати лопаткою або міксером на низькій швидкості. У нижній частині форми викласти пергамент і змастити боки маргарином та присипати борошном. Обережно вилити тісто. Випікати близько 35-40 хв. при 160-170°C. Гарячим вийняти з духовки і з форми, потім перекласти на дощечку або деко і охолоджувати в духовці. Потім розрізати на 2 коржі. **Сирний шарок:** 600 г домашнього сиру, тричі перетерти, 3/4 скл. цукру, 5 яєць, 1 п. ванільного пудингу, 110 г масла, кілька крапель мигдального ароматизатора. Збити масло з цукром і яйцями. Поступово додати сир, мигдальну есенцію і пудинг (порошок). Форму вистелити пергаментом та змастити маргарином, акуратно вилити сир. Випікати близько 35 хв або до тих пір поки сирник не затвердіє і не підрум'яниться. Охолодити. **Крем:** 2 верхкові пудинги, 500 мл молока, 4-5 ст. ложки цукру, 220 г масла. З цих компонентів (крім мас-

ла) приготувати пудинг. Охолодити. Масло взбити міксером і по одній ложці не припиняючи збивати додати пудинг. **Додатково:** 2 п. желе полуничного (готувати відповідно до вказівок на упаковці, додаючи на 20% менше води!), перемішати з 1 кг полуниці (можна мороженої). Скласти сирник (у формі): бісквіт, 1/3 крему, сирник, 1/3 крему, охолодити, залити охололим полуничним желе (має почати густіти), бісквіт, 1/3 заварного крему, покрити печиво.

Пиріг з нічого

Нам потрібно для тіста: 150 г цукру, 120 мл води або сироватки, 1 скл. (300 мл) борошна, 55 мл олії, ваніль, 1 ч.л. розпушувача, 1 ч.л. соди погашеної оцтом, сіль. Продукти розраховані на форму 22 см. **Начинку** можна робити будь-яку плодово-ягідну (треба приблизно 400 г): ревінь+малина, ревінь+вишня, полуниця+груша, полуниця, малина, вишні (начинку підсолювати).

Приготування. У миску скласти всі сухі продукти, влити всі рідики, ретельно збити міксером. Тісто має бути як дуже густа сметана, не литися. Форму змастити маслом, викласти половину тіста, розрівняти вологими руками, викласти начинку і решту тіста, розрівняти вологими руками. Пекти у розігрітій до 180°C духовці 30-40 хв. Коли трохи охолоне, перекласти на тарілку, посипати цукровою пудрою.

Пиріг із сирним тістом "Решітка"

Нам потрібно: 230 г сиру, 9 ст.л. молока, 9 ст.л. олії, дрібка солі, 450 г борошна, 22 г розпушувача, 100 г цукру, цедра лимона, 1 жовток для змащування. **Начинка:** 1 кг ревеню, 250 г сметани, 3 яйця, 50 г цукру, ваніль. Можна пекти просто із джемом, яблуками з корицею, полуницею або іншими ягодами.

Приготування. Змішати міксером на малих обертах змелений сир, цукор, молоко, олію, цедру, сіль. Додати половину просіяного з розпушувачем борошна, викласти у миску, вимісити з рештою борошна (може знадобитися більше або менше). Розділити на дві частини (2/3 і 1/3). Пільшу розкотити пластом 35x35 см, викласти на деко змащене олією і посипане сухарями. Викласти начинку. Меншу частину тіста розкотити прямокутником 25x35 см, зробити валиком прорізи, перекласти на пиріг, розтягнути по ширині пирога, защипати краї. Змасти жовтком, збитим з ложкою молока. Пекти при 290°C приблизно 40 хв. **Начинка:** ревінь почистити, порізати, посипати 50 г цукру, перемішати, відцідити сік перед формуванням пирога. Ревінь залити заливкою (збити сметану, яйця, цукор і ваніль).

Пиріг-рулет

Нам потрібно для тіста (на 2-3 рулети): близько 1 кг борошна, 60 г манки, 600 г молока, 16 г сухих дріжджів або 50 г пресованих, 1 ч.л. солі, 150 г цукру, 100 г масла. **Начинка:** 1 плитка білого шоколаду (не пористого), 8-10 стебел ревеню, 400 г полуниці, 1 скл. цукру, 40 г манки. Можна робити без полуниці – або з іншими начинками: вишнями, яблуками, маком тощо.

Приготування. У тепле молоко з 1 ст. ложкою

цукру додати дріжджі, залишити на 40 хв. у теплом місці. Додати решту продуктів, замісити тісто, підсипаючи борошно. Останнім додати м'яке масло, за потреби ще вимісити з борошном. Тісто має бути м'яке, не забите. Накрити плівкою, покласти у тепле місце приблизно на 1 год. Має вирости у 2 рази. Прим'яти тісто і відправити ще на 1 год. у холодильник. Після цього можна формувати пиріг. Начинка. Шоколад дрібно порізати. Почищений ревінь порізати кубиками і засипати цукром. Полуницю порізати, засипати цукром. Залишити на 30 хв. Потім відкинути на друшляк, щоб відцідити увесь сік. Тісто розділити навпіл (вийде 2 рулети), злегка розкотити пластом, розтягнути руками у прямокутник, викласти на деко, надрізати по краях трохи навскоси смужки (завдовжки приблизно 1/3 ширини, шириною десь 3 см). Посередині посипати манкою, викласти ревінь, на нього – половину шоколаду, полуницю і решту шоколаду. По черзі накладати смужки тіста на начинку. Дати підрости 30 хв. Випікати при 180°C. Готовий пиріг змастити маслом і накрити рушником. Або перед випіканням змастити збитим яйцем.

Домашні кекси "Барні" з банановою начинкою

Нам потрібно: 200 г масла, 1 великий банан, 3-4 яйця, 2 скл. кефіру, 1 скл. цукру, 2-2,5 скл. борошна, 2 ч.л. розпушувача.

Приготування. В глибокій посудині з'єднати м'яке масло із цукром, розтерти добіла вінчиком або міксером на маленьких обертах. Додати по одному яйцю і продовжити збивати до однорідної маси, так робити після кожного додавання яйця. Додати кефір, збити до однорідності. Тепер додати поступово борошно, просіяне з розпушувачем, збити до однорідності. Тісто повинно бути трохи гущим, ніж для оладків, як добра густа сметана. Якщо форми металеві, то змастити олією, якщо силіконові – не змащувати. Наповнювати форми до половини. Банан нарізати шматочками або смужками і обвалити в борошні, викласти посередині тіста. Зверху прикрити ще двома ложками тіста, щоб банан опинився всередині. Випікати в розігрітій до 190°C духовці 25-30 хв. Готовність перевірити дерев'яною шпажкою.

Яблучний пиріг

Нам потрібно на форму 24 см: 3 яйця, 10 ст.л. цукру, 175 г масла чи маргарину, 1 п. розпушувача, 14 ст.л. борошна, 6 великих яблук.

Приготування. Яйця збити з цукром до побіління і збільшення в об'ємі. Додати розтоплене і охолоджене масло чи маргарин, розпушувач і борошно. Все добре вимішати. Яблуко обчистити і порізати плястерками. Яблука додати до тіста і все вимішати. Дно форми вистелити промасленим пергаментом. Пекти близько 30 хв при температурі 170-175°C. Готовність перевірити шпажкою.

Повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди: Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання - Товариство з обмеженою відповідальністю "ДОРБУТМАТ" (ТОВ "ДБМ"), ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ (реєстраційний номер облікової картки платника податків ФОП) - 46044431;

Місцезнаходження суб'єкта господарювання - 23310 Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Гнівань, вул. Промислова, буд. 21, контактний номер телефону - 0975613303, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання - dorbudmat@gmail.com

Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика - 23310 Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Гнівань, вул. Промислова, буд. 21

Мета отримання дозволу на викиди - отримання дозволу на викиди ЗР для існуючого об'єкту, з метою надання права експлуатувати об'єкт, з якого надходять в атмосферне повітря забруднюючі речовини або їх суміші;

Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля, в якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, яка згідно з вимогами Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" підлягає оцінці впливу на довкілля - висновок отриманий №08-02-11-20198194343/1

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування) - Основним видом діяльності підприємства згідно КВЕД є 23.99 Виробництво неметалевих мінеральних виробів, н.в.і.у.

На території промайданчика розміщується виробництво з виготовлення асфальтобетону. Відсів та щєбін з складу надходять до бункерів попередньо-

го дозування асфальтозмішувачою установки КДМ2067, звідки за допомогою конвеєрів транспортується до сушильного барабану КДМ2067. В сушильному барабані відбувається змішування та нагрів інертних матеріалів. Після просушування і нагрівання інертні матеріали подаються у змішувач, де проходить їх змішування з бітумом та целюлозною добавкою в певних пропорціях для виготовлення асфальту. Готова асфальтна суміш відвантажується на автотранспорт та постачається замовникам. Для поточного ремонту обладнання на підприємстві експлуатуються зварювальний апарат та заточний верстат.

Джерелами викидів ЗР є склад щєбеню, склад відсіву, бункери попереднього дозування щєбеню, конвеєр транспортування щєбеню, конвеєр транспортування відсіву, труба сушильного барабану асфальтозмішувачою установки КДМ-2067, дозатор інертних матеріалів, дозатор мінерального порошку, ємність мінерального порошку, бітумне відділення, димова труба масляного теплогенератора "MASSENZA"MG80, дихальні клапани ємностей для зберігання дизпалива, агрегат целюлозної добавки, відвантаження асфальтобетону на автотранспорт, зварювальний апарат, заточний станок, дихальні клапани ємностей для зберігання бітуму, живильник, транспортер подачі інертних матеріалів, перевантаження матеріалу з транспортера на транспортер, дихальні клапани силосів бетону, відвантаження готового продукту на автотранспорт, відвантаження надлишків.

Відомості щодо видів та обсягів викидів (т/рік) - залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо - 5*10-5, манган та його сполуки (у перерахунку на манган) - 4*10-6,

речовини у вигляді суспендованих твердих частинок - 31,0295, вуглець оксид - 12,993, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO + NO2]) - 7,941, діоксид вуглецю - 8417,435, азоту(1) оксид (N2O) - 0,069, метан - 0,344, сірки діоксид - 1,734, НМЛОС (вуглеводні насичені С 12 - С 19 (розчинник РПК-26511 та ін.) у перерахунку на сумарний органічний вуглець) - 2,2244, НМЛОС (суміш насичених вуглеводнів С2-С8) - 5,735, бензол - 0,159, ксилол - 0,0856, толуол - 0,141.

Відповідно до Наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України №448 від 27.06.2023р. заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання - заходи не передбачені; перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання - заходи не передбачені; дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів - заходи не передбачені;

Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству - відповідають, згідно вимогам Наказу №309 Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 27.06.2006 р. та Наказу №177 Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 10.05.2002 р.

Адреса Вінницької обласної військової (державної) адміністрації до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди - Вінницька обл., м. Вінниця, вул. Соборна, 70. Тел. 0432 592 110

Строки подання зауважень та пропозицій - приймаються протягом 30 календарних днів з дати опублікування інформації в газеті.

УВАГА!
ДЕПАРТАМЕНТ АРХІТЕКТУРИ ТА МІСТОБУДУВАННЯ МІСЬКОЇ РАДИ 29.06.2026 РОКУ ПРОВОДИТЬ КОНКУРС НА ПРАВО РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЄКТУ ПО РЕКОНСТРУКЦІЇ НЕЖИТЛОВОЇ БУДІВЛІ НА ВУЛ. СОБОРНІЙ, 4 В М. ВІННИЦІ В БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИЙ КУЛЬТУРНО-ДІЛОВИЙ ЦЕНТР

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА	
Мета Проєкту	Створення багатофункціонального культурно-ділового центру з використанням споруди колишнього кінотеатру на вул. Соборній, 4 в м. Вінниця.
Опис Проєкту	- основні якості існуючої споруди колишнього кінотеатру - велика зала для глядачів та вестибюль з панорамними вікнами на другому поверсі; важливо проєктом не втратити ці простори, не поділити їх на дрібніші приміщення; колишню залу для глядачів трансформувати в сучасну багатофункціональну залу, яка дозволить проводити події різного характеру та масштабу (презентації, лекції, концерти, вистави, громадські зустрічі, обговорення тощо); вестибюль 2-го поверху - зберегти, як єдиний простір, але поділити на кілька функціональних зон (коворкінг, кав'ярня, книгарня тощо); - спорудження додаткових об'ємів можливе вздовж вул. Визволення та зі сторони вул. Соборної, зберігаючи об'єм нової частини комплексу в створі з головним фасадом кінотеатру. Передбачити створення нової вхідної групи в центр (з вул. Соборної), адміністративні приміщення, офісні приміщення, ресторани, кав'ярні, комерційні площі (магазини, салони), готель та апартamenti, підземний паркінг; - ділянку навколо споруди місцеві жителі сприймають як перспективний сквер, тому важливо створити новий громадський простір - міський сквер (площею не менше 40% від території) та озеленення вздовж вул. Визволення перед фасадом із максимальним збереженням існуючих дерев, висадженням нових крупномірних дерев, мінімальною кількістю доріжок з водонепроникного покриття.
ТЕП Проєкту	- площа забудови: не більше 6300 м ² (в т.ч. площа основи нежитлової будівлі літ. "А" - 1810,5 кв.м., тамбурів літ. "А1", "А2" - 23,1 кв.м., навісу літ. "А3" - 17,8 кв.м., ганки - 582,2 кв.м.); - висотність - не вище 11 м; - баланс приміщень: велика мультифункціональна зала з інфраструктурою для неї - не менше 8%; коворкінг; комерційні площі (магазини, салони); офіси та зали подій; ресторани, кав'ярні; готель (номери + інфраструктура готелю) - не менше 15%; апартamenti; холи, вестибюлі, коридори, сходи; технічні приміщення та інше; паркінг місткістю згідно з державними будівельними нормами, стандартами та правилами; - новий міський сквер: мінімум 40% території; - загальне озеленення: мінімум 42% території.
Опис Об'єкту інвестицій	Нежитлова будівля загальною площею 3614,5 кв.м. (літ. "А"), тамбури (літ. "А1", "А2"), навіс (літ. "А3"), підвал (літ. "п/А")
Земельні ділянки Проєкту	Землі територіальної громади, комунальна власність. Кадастровий номер: 0510100000:02:035:0029, площа: 1,6591 га, цільове призначення: 03.08 для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів громадського харчування
Містобудівні обмеження на використанні земельних ділянок	Згідно з Комплексним планом просторового розвитку Вінницької міської територіальної громади земельна ділянка віднесена до зон: 10204.1 - Території закладів культури та мистецтва;

10205.3 - Території закладів торгівлі; 10200.0 - Території громадської забудови Згідно з історико-архітектурним опорним планом м. Вінниці земельна ділянка розташована в Центральному історичному ареалі, в охоронній зоні комплексів пам'яток архітектури національного значення Єзуїтського та Домініканського монастирів (ОЗ-7), в зоні охорони археологічного культурного шару "Середмістя". Згідно з висновком державного підприємства "Науково-дослідний центр "Охорона археологічна служба України" Інституту археології України від 17.11.2025 № 133-в/01-25 за результатами проведеної археологічної розвідки встановлено необхідність проведення повного археологічного дослідження (розкопок).	
Технічний стан Об'єкту інвестицій	За результатами технічного обстеження, проведеного ТОВ "БУД-СОЛЮШН" в 2025 р., стан будівельних конструкцій об'єкту встановлений як "непридатний для нормальної експлуатації" (III категорія)
Вартість Об'єкту інвестицій згідно з звітом про незалежну оцінку	Ринкова вартість об'єкту 167 758 224 (сто шістьдесят сім мільйонів сімсот п'ятдесят вісім тисяч двісті двадцять чотири) грн., в тому числі ПДВ
ІСТОТНІ УМОВИ КОНКУРСУ З ВІДБОРУ ІНВЕСТОРА НА ПРАВО РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТУ ТА ІНВЕСТИЦІЙНОГО ДОГОВОРУ	
1. Набуття Інвестором на підставі укладеного з виконавчим комітетом міської ради інвестиційного договору права власності на Об'єкт інвестицій. Державна реєстрація права власності на Об'єкт інвестицій за Інвестором здійснюється одночасно з нотаріальним посвідченням інвестиційного договору. Інвестору забороняється здійснювати будь-які дії щодо Об'єкту інвестицій, наслідками яких є перехід на користь третьої особи та/або припинення права власності на нього (в т.ч. здійснення демонтажу Об'єкту інвестицій) та внесення відповідних відомостей в Державний реєстр речових прав на нерухоме майно.	
2. Оформлення Інвестором права користування земельною ділянкою на умовах оренди.	
3. Фінансування Інвестором на замовлення уповноваженого виконавчого органу міської ради у сфері архітектури і містобудування повного археологічного дослідження (розкопок).	
4. Розробка у відповідності до діючої містобудівної документації (з наступним погодженням уповноваженим центральним органом виконавчої влади та виконавчим органом міської ради у сфері архітектури і містобудування) проєктно-кошторисної документації на реконструкцію Об'єкту інвестицій в частині: архітектурно-будівельних рішень, генерального плану, паспорту опорядження фасадів. При цьому, проєктною документацією передбачити збільшення техніко-економічних показників Об'єкту інвестицій з можливістю відокремлення в складі багатофункціонального культурно-ділового центру блоку багатофункціональної зали та готельного блоку в окремі самостійні конструктивні одиниці.	
5. Відшкодування Інвестором Вінницької міської територіальної громаді оціночної вартості Об'єкту інвестицій шляхом інвестування в реконструкцію блоку багатофункціональної зали в складі багатофункціонального культурно-ділового центру в обсязі не меншому, ніж затверджене рішенням виконавчого комітету міської ради оціночна вартість Об'єкту інвестицій (в цінах періоду будівництва).	
6. Відшкодування Інвестором до бюджету Вінницької міської територіальної громади вартості виготовлення технічної документації на Об'єкт інвестицій, визначення його оціночної вартості.	
7. Безоплатне відчуження Інвестором в двомісячний термін з моменту введення в експлуатацію багатофункціонального культурно-ділового центру, але не пізніше 2030 р., в комунальну власність Вінницької міської територіальної громади частки в праві власності на багатофункціональний культурно-діловий центр, що складається з реконструйованих приміщень Об'єкту інвестицій (блок багатофункціональної зали, без прибудови). Державна реєстрація за Вінницькою міською тери-	

торіальною громадою та Інвестором права спільної часткової власності на багатофункціональний культурно-діловий центр.

8. Передача Інвестору частки в праві власності на багатофункціональний культурно-діловий центр, належної Вінницької міській територіальній громаді, в управлінні або для здійснення спільної діяльності (без створення юридичної особи) терміном не менше 5 років шляхом укладання відповідних договорів. Після припинення такого договору сторонами здійснюється поділ нерухомого майна з реєстрацією за кожною відповідно права комунальної та приватної власності на утворені внаслідок поділу окремі об'єкти (одиниці).

9. Розірвання інвестиційного договору у випадку невиконання/неналежного виконання Інвестором взятих на себе зобов'язань, наслідком якого є передача Об'єкту інвестицій в комунальну власність Вінницької міської територіальної громади в технічному стані, встановленому за результатами обстеження стану будівельних конструкцій та технічної інвентаризацією. При цьому, у випадку погіршення технічного стану Об'єкту інвестицій Інвестор відшкодовує бюджету Вінницької міської територіальної громади витрати, пов'язані з усуненням таких погіршень. Суми, сплачені Інвестором відповідно до інвестиційного договору та виконанні будівельні роботи поверненню та відшкодуванню не підлягають. Право користування Інвестором земельною ділянкою припиняється шляхом дострокового розірвання з останнім відповідного договору оренди. Інвестор за власні кошти здійснює заходи, пов'язані з приведенням земельної ділянки в належний санітарний стан, та ліквідує наслідки діяльності (в т.ч. будівельної), що здійснювалася в зв'язку з виконанням інвестиційного договору, з метою запобігання її знеціненню.

1. До участі у конкурсі допускаються юридичні особи (платники ПДВ), що мають позитивний досвід роботи у галузі будівництва об'єктів (коди за державним класифікатором будівель та споруд 1211.1, 1261.1, 1261.2) не менше 5 років.

2. Для участі у конкурсі претендент подає заяву на голову конкурсної комісії щодо участі у конкурсі та згоди на інвестування Проєкту на зазначених умовах. В заяві зазначаються відомості про претендента: адреса, телефон, відомості про керівника (прізвище, ім'я, по-батькові, посада) До заяви додаються:

2.1. завірена копія Статуту юридичної особи та витяг з реєстру платників ПДВ;

2.2. відомості, що підтверджують наявність позитивного досвіду роботи у галузі будівництва об'єктів (коди за державним класифікатором будівель та споруд 1211.1, 1261.1, 1261.2) не менше 5 років;

2.3. підтвердження фінансової спроможності претендента (довідка банківської установи про наявність власних або залучених (кредит, кредитна лінія) коштів на рахунок в розмірі не менше 50,0 млн.грн.), документи щодо беззбиткової діяльності за останні три роки (баланс (звіт про фінансовий стан) за формою № 1, звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) за формою № 2, звіт про власний капітал за формою № 4);

2.4. передпроектна пропозиція щодо реалізації Проєкту, погоджена виконавчим органом міської ради у сфері архітектури і містобудування;

2.5. фінансові пропозиції щодо реалізації Проєкту (надаються в закритому конверті із зазначенням суми інвестування);

2.6. пропозиції щодо управління часткою Вінницької міської територіальної громади в багатофункціональному культурно-діловому центрі та розмір плати за управління (відрахування у вигляді твердої суми або встановленого відсотка від доходів установника управління від використання майна, переданого в управління) або пропозиції щодо здійснення спільної діяльності (без створення юридичної особи) та розподілу прибутку, одержаного за результатами такої діяльності.

3. Переможцем конкурсу визнається претендент, що запропонує найвищий обсяг інвестицій та найефективніші умови використання майна.

4. Переможець конкурсу відшкодовує витрати, пов'язані з підготовкою конкурсу (в т.ч. виготовленням технічної та іншої документації).

Конкурс відбудеться 29.06.2026 р. об 15.00 год. за адресою: вул. Соборна, 59, м. Вінниця.

Останній день прийому заяв - 26.06.2026 р. до 1600 години. Прийом заяв на участь в конкурсі проводиться у робочі дні в ЦАП "Прозорий офіс", вул. Соборна, 59, м. Вінниця. Додаткову інформацію можна одержати по тел. 67-23-65.

Із поетичного кошика

Любові сад (Сонет)

Горять вгорі златих зірниць
лампади...
Час без зупину котить... Сонця круг.
Хмарин - не без є - горизонту пруг...
І не обходять - всесвіт - зорепади!

В путі людським є квітні, листопади...
Бує - й замовкає - світ навкруг.
Не в кожного, лець, недруг є і друг...
І духу є - піднесення - і спади.

В основі - зносин - як не мир і лад...
Не сподіванням - на добро зорити -

До ближніх... не серця як розігріти.
Коли образ - холодних - снігопад...

Як не - Любові - розквітає сад...
В сум'ятті днів квіт не надій узрити.
Від смеркання до світання...

(Триптих) Надвечір'я...

Неба край в імлі набряк...
Став червоний... як буряк!
Вщухнув вітер, стих вітряк...
Пролунав останній кряк.

Скинув день міх діл із пліч...
І завзяття... гасить піч.
Небо ще - без зоресвіч...
Лепті лиш... шукає ніч.

Надягає - вечір - бриль...

Крутить з тінями кадриль.
Час не свій впинає дріль...
Місяць млу кладе на гриль.

Ніч

Світло лилося без міри -
Під - акорд небесний ліри...
Шпари світу кризь і діри...
Лізуть темряви вампіри!

Хмар за купи непрозорі...
Заховались... ясні зорі.
В неосяжнім крґрозорі...
Темна ніч стоїть в дозорі.

Жовтокрилий місяченько...
Затаївся... височенько.
До світанку - далеченько!..
Сплять ще півні гаряченько.

Світанок

Вийшла ніч п'їтьми
із храму...

Й сновидінь... упала в драму.
Розчинив день неба раму...
Зритель... блакиті панораму.

В ніч пробуджений світанок...
На - околиці - став ганок.
Потягнувся... наостанок!..
І пірнув... доби в заранок.

Тьма земна не у законі...
Часу - стигне - у загоні.
Сонця круг на неба лоні...
Злато-променів в бутоні.

Микола СОБЧУК,
м. Вінниця.

Помирило срібне весілля

Поклавши слухавку, Степан замислився.

– Як сказати Вірі, що треба їхати на весілля, яке воно недоречно це їхнє срібне весілля. У нас розлучення намічається, а їм весілля закортіло справляти! Одному поїхати, навряд чи Вірка погодиться, якщо такі у нас справи.

Там у селі всі питати почнуть про дружину, а що я скажу? Знайшли час, коли відзначати, та й кому це срібне весілля потрібне в селі?

А взагалі, я давно не був у рідних краях. Ні, доведеться їхати, треба якось Вірі сказати...

В цей час дружина зайшла з двору.

Степан подивився на неї, видно було, що він хоче щось сказати.

– Ну що? – жінка свого чоловіка за сімнадцять років добре вивчила, – що знову?

Останнім часом Віра зі Степаном постійно скандалили, ні в чому не могли порозумітися, і це після спільно прожитих сімнадцяти років. Ці сварки вилилися у відчуження та віддалення один від одного. І ось уже три дні тому пролунала фраза:

– Давай розлучимося, чого отак жити?!

Це було їхнє взаємне рішення, обидва втомилися від розбіжностей та сварок. І от це запрошення брата...

– Так, тут така справа... – м'явся Степан, – брат Микола зателефонував щойно, затіяли вони відзначати срібне весілля, тільки навіщо це їм треба? Запрошують нас з тобою... А як їхати, якщо ми вирішили розлучитися. І ніби незручно йому казати про це... Він такий радісний, не зміг я йому нічого сказати.

– Зрозуміло. Як ти його приголомшив нашим розлученням, – відповіла Віра і теж задумалася, – а що робити Степане, доведеться їхати, – вирішила дружина.

– Промовчимо, не станемо засмучувати їх у такий день, а потім повідомимо. Давай з'їздимо...

Степан навіть зрадів, він не сподівався, що Віра погодиться.

– Тільки доведеться автобусом їхати, машина ж наша зовсім розвалилася.

– Гарзд, автобусом, так автобусом, піду речі зберу, й подарунок треба якийсь купити.

– Навіщо подарунок? Можемо просто гроші у конверт, – запропонував чоловік.

– Ну, ні. Тоня дуже любить гарний посуд, куплю їй щось, зараз он яку красу продають, це раніше не було.

– Ну, дивись, тобі видніше, – погодився Степан і здивувався, а раніше б він напружився і наполягав на своєму.

До села їхати години чотири. Степан із Вірою влаштувалися в автобусі і вже їхали, дивлячись у вікно. Осінь, навколо дерева в золотому та бурому оздобленні, листя летять, незабаром і зима. Доїхавши до райцентру автобус зупинився і водій оголосив:

– Автобус далі не йде. Усі виходимо...

– Як це не йде?! – обурився Степан, – а хто нас доведе до Калинівки? Вісім кілометрів, не близько.

– Дорога там дуже погана після дощів, а асфальтована на ремонті. Застрагну, хто витягувати буде? Було вже таке днями... – відповів водій, – не обурюйтеся, а виходьте.

Степан із Вірою вийшли, озирнулися, він побачив таксі, підійшов.

– До Калинівки доведеш.

Водій таксі похитав головою.

– Ні, не ображайся, дощі пройшли дорога розкисла, там і застрягнути можна. Може попутка яка вам підвернеться...

Степан засмутився.

– Не їде ніхто, – сказав він дружині, – дорога погана а та на ремонті. – Невже пішки доведеться? – він винувато глянув на Віру, не чекав він такого, знав, що дружина може обуритися.

– Ну що ж, пішки, так пішки, ну йдемо, – погодилася дружина.

Він узяв важку сумку з речами та подарунком для родичів.

Вони вийшли за місто, Степан сварився до водія автобуса, сподіваючись на попутку. Віра йшла за ним мовчки. Незабаром повернули на ґрунтову дорогу, що йшла через ліс до села.

– Дивно, що Віра мовчить, – думав Степан, – вдома вже давно б мені влаштувала, мабуть, у собі образу збирає, а потім, як видасть усе посеред дороги, що я її потягнув у таку далечинь, та ще й пішки.

Прошло ще трохи.

– Не втомилася, – звернувся він до дружини, – а то може перепочити, – а раптом попутка, почекаємо?

– Так і до ранку можна чекати, треба йти, скільки ще кілометрів?

– Напевно, близько шести.

Ішли далі. Степан ще раз здивувався терпінню дружини, чекав, що почне дорікати, бурчати, хоч до вечора ще далеко. Прошли кілометрів зо два, Степан знову сказав:

– Втомилася? Давай-но сядемо, перепочинемо.

– Не дуже і втомилася, я що, я з порожніми руками, а ти сумку тягнеш, важка вона, знаю...

– Не бійся, я сильний, – усміхнувся Степан від радості, що дружина піклується про нього. – А пам'ятаєш, як я тебе ніс на руках, коли наше весілля було. Тоді весна була і дороги такі ж розкислі були, а ти в білих туфлях, – він засміявся, Віра теж.

– Пам'ятаю, а як же... Ага, я ще тоді боялася, що ти мене впустиш у калюжу і буде моя біла сукня сірою, – підтримала його дружина і теж розсміялася. – Але нічого, дотягнув.

Присіли вони на повалене дерево прямо біля дороги, Степан озирнувся.

– А дерева як розрослися. Давно ми тут не були. У дитинстві з хлопцями гриби збирали, багаття палили, щоправда ближче до села.

Раптом Степан прислухався.

– Віро, ти нічого не чуєш? Гудить щось, як трактор? А може, машина?

Незабаром на дорозі з'явився трактор із причепом, побачивши Степана і Віру, зупинився. Тракторист висунувся у вікно.

– Не пошастило вам, пішки... Якщо хочете, лізьте в кузов, ну жінка може в кабину, тільки брудно тут...

– Дякую, ми в кузов, – сказав Степан, – якось будемо. Краще погано їхати, аніж добре йти.

Ох і трясло їх неймовірно в причепі, але що робити? Віра сиділа на якійсь колоді, а Степан навпочіпки і тримався за борт. Але таки доїхали до села. Вже й вечір наближався, зайшли на подвір'я Миколи.

– Вірочко! – радісно вискочила Тоня і обійняла родичку. – Як добре, що ви приїхали, а ви як на чому? Дороги наші...

– На тракторі, – весело озвався Степан, – нічого, – і глянув на дружину, вона теж усміхалася.

– Давайте до столу, любі гості, з дороги, голодні ж мабуть, – заметушилась Антоніна, а Микола вже підхопив сумку і заніс до хати.

За вечерею сиділи довго, спогади у братів лилися рікою, а Тоня з Вірою розглядали гарний посуд, дуже задоволена була вона. Віра знала слабкість Тоні, любить вона красу... У неї і в будинку затишно, гарно.

Настав час лягати спати. Віра знала, що в них є кімната для гостей, там на двох стареньких диванах вони з чоловіком і спали, коли приїжджали в гості. Але Тоня раптом похвалилася:

– Ой, Віро, йдемо покажу, який диван ми нещодавно купили, цілий аеродром.

Увійшовши до кімнати, Віра зупинилася, справді стояв новий диван, великий, спільний. А вдома вони вже тижень спали порізно з чоловіком.

Степан теж увійшов до кімнати і глянув на дружину, мабуть, такі ж думки в нього промайнули.

– Ну ось відпочивайте, з дороги, та ще й така вона важка, – дбайливо промовила Тоня, – а завтра вже святкуватимемо наше весілля, гості прийдуть.

Першою лягла Віра ближче до стіни, Степан ліг із краю.

– Чого втиснулася в стіну, багато місця? – Віра витягнулася і розслабилася. – Мабуть, ноги гудуть не звикла стільки пішки ходити? – якось тепло і турботливо запитав чоловік.

– Є таке, – зізналася вона.

– Ну давай відпочивати, – він обійняв дружину, а вона не пручалася.

На другий день Степан із Вірою допомагали Миколі й Тоні накрити столи, зустрічати гостей. А коли всі гості посідали за столом, Микола встав і сказав, дивлячись на брата:

– Ось, Степане, двадцять п'ять років ми прожили з Тонею, уявляєш, і прожили ж душа в душу! – всі заговорили, загомоніли, Степан теж весело дивився на брата, а потім на свою дружину Віру. – От і бери приклад з мене, люби свою Вірочку, гарна вона в тебе, недовго і вам до срібного весілля, тож погуляємо ще й у вас.

Щось трапилось раптом зі Степаном і Вірою, вони лагідно подивилися один на одного, мабуть проїнялися щастям від Миколи і Тоні. Вже кожен із них не думав про розлучення, а радісно сміявся.

Наступного дня Степан помирився з Вірою. Щастя знову оволоділо ними. Додому поверталися на автобусі радісні й задоволені.

– Слухай, Віро, – заговорив Степан, коли вони прийшли додому. – Давай купимо нову машину, що розвалюху вже нема сенсу ремонтувати. Поїдемо разом, допоможеш вибрати, ми ж давно про це мріяли...

– Тобі видніше, Степане, я в машинах нічого не розумію. Давай поїдемо й купимо.

З цього дня розмов більше про розлучення не було. Жили вони добре і дружно, чи щастям проїнялися від родичів, чи мудрість поступово приходила до них, але стали поступатися один одному.

Сварок в родині більше не було...

Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання - ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО РАДІВСЬКЕ ПО ВИРОБНИЦТВУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ (ПП "РАДІВСЬКЕ" ПО ВСГП), ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ - 03732413; Місцезнаходження суб'єкта господарювання - Україна, 22415, Вінницька обл, Хмільницький р-н, с. Радівка, вул.Центральна, 1, контактний номер телефону - 0987768533, адреса електронної пошти суб'єкта господарювання - 0964957041@ukr.net. Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика - Україна, 22415, Вінницька обл, Хмільницький р-н, с. Радівка, вул.Центральна, 1.

Мета отримання дозволу на викиди - отримання дозволу на викиди ЗР для існуючого об'єкту, з метою надання права експлуатувати об'єкт, з якого надходять в атмосферне повітря забруднюючі речовини або їх суміші; Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля, в якому визначено допустимість провадження планованої діяльності, яка згідно з вимогами Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" підлягає оцінці впливу на довкілля - об'єкт не підлягає оцінці впливу на довкілля, висновок з ОВД відсутній;

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування) - Основним видом діяльності підприємства згідно КВЕД є -01.11 Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур.

Промисловий майданчик підприємства об'єднує два основні технологічні напрямки: зернообробний та тваринницький комплекси. До складу зернообробного комплексу входять зерноочисні машини, зерносушарки оснащені теплогенераторами, зерносклади. Тваринницький сектор представлений свинарниками, приміщеннями для утримання ВРХ, кормоцехами, дробарками для виготовлення кормів. Внутрішню інфраструктуру майданчика забезпечують допоміжні об'єкти: млин, кухня, мех майстерня та паливо-спалююче обладнання для адміністративних і побутових приміщень. Для заправки техніки та зберігання нафтопродуктів на території функціонує власне паливне господарство з резервуарами та паливороздавальними колонками (ПРК).

Джерелами викидів ЗР є димова труба котла, свинарники, димові труби буржуйок, завальні ями, труби аспірації зерноочисних машин, бункери відвантаження зерна і залишків від очищення с/г культур, відкритий майданчик для зберігання зерна, зерносклади, зерносушки, димові труби теплогенераторів, труба витяжної вентиляції кухні, приміщення для ВРХ, гноєсховище, дробарки для кормів, пункт відвантаження готових кормів, димова труба грубки опалення, витяжна вентиляція екструдера сої, відвантаження сої, труба млину вальцевого, механічна майстерня, зварювальний пост, дихальні клапани резервуарів для бензину та ДП, паливо-роздавальні пістолети для бензину та ДП, точки відвантаження зерна на автотранспорт, димові труби булер'янів.

Відомості щодо видів та обсягів викидів (т/рік) - речовини у вигляді суспендованих твердих частинок - 3,321016, аміак - 62,7832, сірководень - 2,6411, метилмеркаптан - 26,0263, альдегід пропіоновий - 0,1888, фенол - 0,02415, диметилсульфід - 0,076, диметиламін - 1,6458, метан - 90,2228, сірки діоксид - 0,1279, оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO + NO₂]) - 0,442022, оксид вуглецю - 7,266822, вуглецю (діоксид - 2939,848, азоту(1) оксид (N₂O) - 0,0291, НМЛОС (суміш насичених вуглеводнів C₂-C₈) - 0,291, залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) - 0,004044, манган та його сполуки (у перерахунку на діоксид мангану) - 0,0410013, кислота капронова - 0,2255, бензин (нафтовий, малосірчистий - у перерахунку на вуглець) - 0,767, вуглеводні насичені C₁₂-C₁₉ (розчинник РПК-26511 та ін.) у перерахунку на сумарний орга-нічний вуглець - 0,0170087, акролеїн - 7,2E-7.

Відповідно до Наказу Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України №448 від 27.06.2023 заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва, що виконані або/та які потребують виконання - заходи не передбачені; перелік заходів щодо скорочення викидів, що виконані або/та які потребують виконання - заходи не передбачені; дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів - заходи не передбачені;

Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству - відповідають, згідно вимогам Наказу №309 Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 27.06.2006 р. та Наказу №177 Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 10.05.2002 р.

Адреса Вінницької обласної військової (державної) адміністрації до якої можуть надсилатися зауваження та пропозиції громадськості щодо дозволу на викиди - Вінницька обл, м. Вінниця, вул. Соборна, 70. Тел. 0432 592 110.

Строки подання зауважень та пропозицій - приймаються протягом 30 календарних днів з дати опублікування інформації в газеті.

Втрачений додаток до атестата про середню освіту, виданий Хижинецькою ЗОШ I-III ступенів, на ім'я Гончарук Василя Вікторовича, вважати недійсним.

"ПОДІЛЬСЬКА
ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.

редактор
Л.І.ДЖЕДЖУЛА

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.
Ідентифікатор медіа -
R30-01106.
Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря"

Газета виходить щочетверга,
видається українською.
Спосіб друку - офсетний,
обсяг 3 друковані аркуші.
Формат А-3.
Розповсюджується
у Вінницькій області.
Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідаль-
ність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, рекламу і
оголошення несуть автори та
рекламодавці. Редакція залишає за
собою право редагувати та скорочу-
вати текст. При передруці матеріалів
посилання на «Подільську зорю»
обов'язкове. Матеріали, позначені
публікуються на правах
реклами.

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК:
№UA653020760000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк»,
МФО 302076,
інд. код 02471361,
e-mail:
pzorya2003@ukr.net
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул.Брацлавська, 31.
Телефон : 068 840 38 18.

2000000059402
Зам. №2610422.
Наклад - 1500.
Газета віддрукована "Прес
Корпорейшн Лімітед",
21034 м. Вінниця, вул.
Гетьмана Мазепи, 12-А
Тел.: (0432) 55-63-97(98)

Вітаємо ветеранів війни та праці

95-річчя відзначатиме жителька с. Степанівка - **Марія Тимофіївна ЗОСІЧ** (7 червня).

90-річчя святкуватимуть мешканці смт Стрижавка - **Володимир Васильович РИБЧИНСЬКИЙ** (4 червня); с. Мізківська Хутори - **Марія Іванівна ГРІНЕВИЧ** (5 червня); смт Вороновиця - **Євгенія Іванівна ЛАЙТАЛ** (7 червня); с. Дашківці - **Володимир Павлович ОТКАЛЮК** (8 червня).

День народження відзначила голова ветеранської організації с. М. Крушлинці - **Галина Григорівна ВЕСЕЛКІНА** (3 червня) та святкуватиме голова с. Іванівка **Сергій Володимирович ФЕДОЧЕНКО** (5 червня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичу іменинникам міцного здоров'я, достатку й злагоди в родині, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,

Петро ВАСИЛИНИЧ,
голова Вінницької районної організації ветеранів.

Олена Зеленська ознайомила з розробками Вінницького осередку УТОС

У межах Тижня безбар'єрності Вінницю відвідала перша леді України Олена Зеленська разом із представниками Уряду. Під час візиту до Вінницького академічного музично-драматичного театру ім. Миколи Садовського голова правління організації Віктор Зелінський представив один із найуспішніших проєктів - сучасний звуковий маячок, встановлений біля входу до театру. Він наочно продемонстрував принцип його роботи та пояснив, наскільки важливими є такі технічні засоби для самостійного пересування незрячих людей.

Особливу увагу було приділено напрацюванням Вінницької територіальної первинної організації УТОС. Голова правління організації Віктор Зелінський представив один із найуспішніших проєктів - сучасний звуковий маячок, встановлений біля входу до театру. Він наочно продемонстрував принцип його роботи та пояснив, наскільки важливими є такі технічні засоби для самостійного пересування незрячих людей.

Звуковий маячок, розроблений у співпраці фахівців Вінницького національного технічного університету та спеціалістів Вінницького учбово-виробничого підприємства УТОС, є прикладом того, як українські інженерні рішення можуть працювати на користь безбар'єрності. На відміну від звичайних звукових орієнтирів, він використовує сучасні технології та активується за потреби кори-

стувача, допомагаючи точно визначити місце розташування входу чи важливого об'єкта без створення зайвого шуму для оточення.

Саме такі практичні розробки сьогодні є одним із ключових інструментів створення доступного середовища для людей з порушеннями зору. Вони дають можливість бути більш самостійними, впевненими та незалежними у повсякденному житті. Під час зустрічі також обговорили доступність культурних послуг. Директор театру Іван Педорук розповів про проєкт "Мистецтво без обмежень", завдяки якому в закладі вже третій рік проводиться тифлокоментування вистав для

незрячих відвідувачів. Про важливість цієї роботи та її практичну цінність для людей з інвалідністю по зору говорили і представники УТОС, і користувачі таких послуг. Участь у заході взяли також члени місцевої організації УТОС, серед яких вимушений переселенець з Маріуполя Богдан Коваль та ветеран російсько-української війни Павло Руппель. Вони поділилися власним досвідом користування доступними сервісами та наголосили на необхідності подальшого розвитку безбар'єрного середовища.

Водночас представники УТОС переконані: увага до потреб людей з інвалідністю по зору не повинна обмежуватися лише Тижнем безбар'єрності чи окремими офіційними заходами. Безбар'єрність має бути щоденною політикою та невід'ємною складовою розвитку громад. Адаптація доступності починається не з декларацій, а з конкретних рішень - таких, як звукові маячки, доступна навігація, тифлокоментування та інші технології, що допомагають людям жити повноцінним і незалежним життям. Досвід Вінницької організації УТОС та розробки Вінницького підприємства незрячих вкотре доводять: саме практичні кроки та інновації здатні перетворювати ідею безбар'єрності на реальність.

Михайло МИХАЙЛОВ.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи продовжуємо передплату на 2026 рік.

Передплата з поштовими послугами становить:

(61487): на місяць - 77,00 грн.,
6 місяців - 362,00 грн.,
1 рік - 704,00 грн.

4 червня - хмарно, без опадів, т вдень +20...+24°C, вночі +10...+14°C. 5 червня - хмарно, дрібний дощ, т вдень +20...+24°C, вночі +12...+18°C. 6 червня - хмарно, дощ, т вдень +23...+25°C, вночі +18...+20°C. 7 червня - ясно, без опадів, т вдень +21...+25°C, вночі +15...+18°C. 8 червня - хмарно, дощ, т вдень +18...+23°C, вночі +12...+17°C. 9 червня - хмарно, дрібний дощ, т вдень +19...+22°C, вночі +13...+17°C. 10 червня - хмарно, дрібний дощ, т вдень +20...+24°C, вночі +14...+19°C.

Автомийка - чистота, яку видно одразу

Професійна мийка автомобілів із використанням якісної автохімії та сучасного обладнання. Дбайливо очищуємо кузов, диски та салон без шкоди для лакофарбового покриття.

- Закриті бокси - для тих, хто мие сам
- 2 бокси самообслуговування
- комфортно, спокійно, в будь-яку погоду
- Мийщики - для тих, хто цінує час
- 2 бокси з професійними мийщиками
- швидко, якісно, без зайвих клопотів

Наші послуги:

- безконтактна та ручна мийка
- мийка двигуна
- хімчистка салону
- нанесення воску та захисних покриттів
- Працюємо швидко та з увагою до кожної деталі
- Зайжджайте до нас - ваш автомобіль заслуговує на ідеальну чистоту

Адреса: м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 17А, для запису тел. 068 725 78 90.

ОВЕН (21.03-20.04). Зможете підбити підсумок, хоча б і проміжний, в якийсь з галузей своєї діяльності. Або вас настійливо попросять це зробити. Доля подає якийсь шанс, можливо це буде нова робота або змога поміняти місце проживання, у будь-якому випадку, ви придбаєте щось коштовне для себе. Будьте обережними з новими знайомими, не всім варто вірити. В вихідні постарайтеся приділити більше часу собі й своїй родині. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05). Настав важливий період, що дозволить розкрити свої здатності в професійному плані. Не потрібно сумніватися, лінуватися, уникати відповідальності. Не витрачайте свої сили на дрібниці. Уникайте конфліктів і на роботі, і в родині. Пам'ятайте, що у кожного своя правда. Шукайте компроміс. Знайшовши щиросердечний спокій, ви відчуєте себе господарем становища. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06). Зможете добитися відмінних результатів і реалізувати доленосні плани. Для вас будуть створені найсприятливіші умови: і на роботі, і в особистому житті. Спробуйте змінити світ. Саме зараз ви зможете багато чого. Використовуйте цей шанс. У любовних справах чекають приємні події: пропозиція руки і серця або поповнення в родині. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - понеділок.

РАК (22.06-23.07). Початок тижня - час, надзвичайно сприятливий для бізнесу. Хоча не виключені деякі тертя, але вам вдасться їх спокійно й коректно вирішити. В суперечках, як відомо, народжується істина. Так що не бійтеся заперечувати колегам або друзям. Не давайте приводу вважати себе слабкою особистістю. Вам посміхатиметься удача, можете просто гори згорнути. У вихідні постарайтеся забезпечити собі максимальний спокій і відпочинок. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

Астрологічний прогноз на 8 - 14 червня

ЛЕВ (24.07-23.08). Запальність і дратівливість - ваші головні вороги. Стежте за своєю мовою. Не зривайтесь на близьких. Навіть одне необережне слово може обернутися проти вас. Не розраховуйте на швидке вирішення проблем. Навіть якщо є повно помічників, постарайтеся, щоб стратегія дій була розроблена особисто вами. У вихідні постарайтеся розглянути за власними розслабленістю і задоволеністю можливі підводні камені та граблі. Їх краще залишити осторонь. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - п'ятниця.

ДІВА (24.08-23.09). Цей тиждень сповнений різноманітними подіями, турботами і суєтою. В деяких ситуаціях вам нелегко буде розібратися. Варто відкласти ці справи. І проблеми почнуть непомітно самі зникати. Ближче до вихідних буде багато нових контактів і несподіваних зустрічей. Ваші інтуїція й почуття такту дозволять зробити найкраще враження. Вихідні проведіть на природі. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). У вас настає сприятливий період. Важливі події можуть відбуватися в діловому житті. Очікуйте на кар'єрне зростання. Але не забувайте й про повсякденні сімейні справи. Кохана людина обдарує вас дорогим подарунком. Не залишайтеся в боргу, влаштуйте романтичну вечерю. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Підсвідомо прагнутимете до того, щоб скинути пута боргу й жити так, як хочеться. Ви заслужили на щастя. І доля надасть шанс усе змінити і влаштувати щонайкраще. Ви зараз здатні згладити практично будь-які конфліктні ситуації і насолоджуватися життям. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - субота.

СТРІЛЕЦЬ (23.11-21.12). З'явиться шанс добитися

успіху, дістати прибуток, закріпити свої досягнення. Постарайтеся не захоплюватися самокритикою. Та й до інших не чіпляйтеся, ви можете засмутити докторами кохану людину, а заодно і зіпсувати стосунки з близькими людьми. Можливі перевантаження на роботі, втім, їх добре оплатять. У вихідні вам не доведеться скаржитися на настрій і самопочуття. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Вам не потрібні зміни, авантюрні історії та ризиковані проєкти. На роботі можуть виникнути непередбачені проблеми. Плануйте конструктивну розмову з начальством, представте на нараді свої ідеї. Несподівані гості принесуть турботи, але при цьому подарують вам чимало радості. У вихідні можливі сварки в родині, виявіть терпіння. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02). Ви зможете вмовити колег, рідних і друзів на що завгодно. Так що постарайтеся не уникати важкої розмови, вона допоможе внести ясність у стосунки. Можливо вас спробують обдурити. Будьте напоготові, постарайтеся не потрапити на гачок. Добре б стримати свої амбіції, інакше ваш авторитет може серйозно похитнутися. У вихідні будьте розсудливими у своїх витратах. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

РИБИ (20.02-20.03). Напружений, але конструктивний період. Ви багато що можете встигнути зробити. От тільки виконання службових планів загрожуватиме перешкодити здійсненню особистих задумів. Побачення, можливо, прийдеться скасувати. У вихідні доведеться вирішувати проблеми рідних, їм необхідна ваша підтримка та допомога, постарайтеся не розчарувати їх. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.